

Casa de Sant Roc (seu del Gremi de Paraires)

Carme

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer Freginal, 13
Emplaçament Dins el nucli antic de Carme.

Coordenades:

Latitud: 41.53212
Longitud: 1.61962
UTM Est (X): 384845
UTM Nord (Y): 4598750

Classificació

Número de fitxa 08048 - 22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Any c. 1768
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'edifici està essent objecte de rehabilitació.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: varis propietaris
Autoria de la fitxa Jordina Sales Carbonell; Natalia Salazar Ortiz
Data de registre de la fitxa: dj., 13/05/2010 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un edifici urbà de tres plantes, golfes i celler que fa cantonada amb un carreró que, anys enrere, havia estat un antic caminet. Pel que fa a la planta baixa, els seus murs presenten un aparell a base de maçoneria, i té les cantonades reforçades amb grans carreus (la resta de l'edifici està arrebossat). A la planta baixa s'hi accedeix mitjançant una portalada rectangular adovellada, amb un arc de descàrrega sobre la llinda; al seu costat dret té un petit finestró rectangular. A la primera planta s'hi obre un balcó amb llinda de biga de fusta i dos finestrons més. A la tercera planta s'hi obren dos finestrons, i a les golfes, dos més. La coberta de l'edifici la conforma una teulada a doble vessant. Tot i l'estil popular de l'obra, la portalada de l'edifici és de la mateixa tipologia que la portalada semisoterrada de Cal Ros. La construcció és de pedra i morter, i la planta, rectangular, mesura 5 x 9 m; disposa d'un pati posterior.

A Carme, la confraria dels paraires havia estat fundada l'any 1733, i el gremi tenia la seva seu social en aquest edifici, anomenat casa de Sant Roc, patró d'aquest gremi que té la seva festivitat el dia 16 d'agost.

Observacions:

En el moment de redactar aquesta fitxa, l'edifici s'estava rehabilitant. La casa, actualment, és coneguda també amb el renom de Cal Mingo.

Història

A Carme, la confraria dels paraires havia estat fundada l'any 1733, i el gremi tenia la seva seu social a la casa anomenada de Sant Roc, patró d'aquest gremi. El 1742 apareix a la documentació coneguda un cens de 35 membres de l'ofici que "hacen paños de lo más ordinarios y los venden en Barcelona para capotes de vestir la tropa y la poca lana que gastan los pelayres es de la provincia y de Aragón". Ja el 1784, l'activitat havia disminuït considerablement a Carme, constant tan sols tres fabricants de draps locals. El 1790 només constaven en funcionament, segons els "qüestionaris" de Francisco de Zamora, quatre telers de teixir llana i un dels molins bataners havia desaparegut pels efectes d'una riuada (TORRAS, 1993: 195-196). Els paraires de Carme, sota la protecció de Sant Roc, tingueren regularitat gremial entre 1733 i 1870. A mitjan segle XIX el panorama donà un gir amb la decadència dels teixits de llana i la implantació dels filats de teixit i cotó (RIBA GABARRÓ, 2000: 14).

Al fer les seves ordinacions l'any 1733, els paraires es reuneixen a la "casa de l'estudi", mentre que el 1734, al fer els primers nomenaments, es troben a la casa d'en Josep Pomès de la Plaça. Hi ha silenci als documents en referència als anys següents, però el 1762 el gremi paga un cens a Macià Massaguer, i el 1768 al mateix Massaguer li són pagades 25 lliures d'un total de 115 lliures, 3 sous i 6 diners que aquest afirma haver gastat per fer la casa de Sant Roc. Es considera que des d'aquest moment el gremi de paraires ja té casa pròpia.

Bibliografia

LLUSIÀ DELMASES, Modest (1965): El llibre dels paraires de Carme, ed. Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada, Igualada.

RIBA GABARRÓ, Josep (2000): "Utilitats agrícoles i industrials de la riera i del rec de Carme", Les Fonts de Carme, 2, Associació El Forat dels Graus, p. 14-15.

TORRAS, Josep M. (1993): La comarca de l'Anoia a finals del segle XVIII. Els "qüestionaris" de Francisco de Zamora. Biblioteca Abat Oliba, 122. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona.

